

PRZYPORZĄDKOWANIE KIERUNKU STUDIÓW DO DYSCYPLIN NAUKOWYCH

L.p.	Dyscypliny naukowe	% PUNKTÓW ECTS
1.	Nauki o kulturze i religii	20
2.	Językoznawstwo	60
3.	Literaturoznawstwo	20

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku odpowiadające kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji (profil praktyczny)	Uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych dla poziomu 6 w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245)	Charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 PRK typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4
<u>Wiedza: absolwent zna i rozumie:</u>			
1O_WIT	fundamentalne zagadnienia z obszaru współczesnych technologii informatycznych istotne dla studiowania i funkcjonowania zawodowego	P6U_W	P6S_WG

1O_WKF	znaczenie kultury fizycznej dla zdrowia fizycznego, psychicznego i aktywności społecznej i zawodowej	P6U_W	P6S_WG
1O_WBHP	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie właściwym dla studiów na kierunku i wybranej specjalności	P6U_W	P6S_WG
1O_WDOK	cele i zasady tworzenia dokumentacji oraz ich redakcji technicznej	P6U_W	P6S_WK
1O_W_PRZ	podstawowe pojęcia i zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości, w szczególności związanej z działalnością w obszarze kultury, edukacji, tłumaczeń itp. przy wykorzystaniu znajomości języka obcego	P6U_W	P6S_WK
1O_WOP	pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w ogóle oraz w szczególności do dóbr z kulturą i językiem	P6U_W	P6S_WK
1FI_W01	ma zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę o systemie nauk humanistycznych i społecznych, ich metodologii oraz wzajemnych relacjach, a także o usytuowaniu filologii w tym systemie	P6U_W	P6S_WG
1FI_W02	ma zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i przekładoznawstwa/glottodydaktyki dla wybranego języka specjalności oraz zna i rozumie możliwości ich zastosowania w praktyce	P6U_W	P6S_WG

1FI_W03	terminologię używaną w dyscyplinach naukowych (związanych z kierunkiem) i w praktyce	P6U_W	P6S_WG
1FI_W04	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze współczesnego języka specjalności oraz jego historii	P6U_W	P6S_WG
1FI_W05	ma świadomość i wiedzę na temat kompleksowej natury języka, także języka specjalności oraz złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń.	P6U_W	P6S_WK
1FI_W06	ma wiedzę dotyczącą artykulacji dźwięków w języku specjalności.	P6U_W	P6S_WK
1FI_W07	ma wiedzę dotyczącą segmentalnych i suprasegmentalnych jednostek języka, ze szczególnym naciskiem na różnice między językiem polskim a językiem specjalności.	P6U_W	P6S_WG
1FI_W08	ma podstawową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą praktycznego zastosowania znajomości języka wybranej specjalności, np. kultura, glottodydaktyka, translacji itp.	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W09	ma podstawową wiedzę o metodyce wykonywania zadań, normach, procedurach i dobrych praktykach stosowanych w instytucjach kultury, edukacji związanych z wybraną specjalnością	P6U_W	P6S_WG
1FI_W10	zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury pod względem językowym, językoznawczym, literackim, kulturoznawczym i przekładoznawczym właściwym dla wybranych	P6U_W	P6S_WG

	tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych filologii.		
1FI_W11	zna i rozumie problemy, potrzeby i oczekiwania wszystkich podmiotów działań prowadzonych w związku z wybraną specjalnością (kultura, edukacja, translacja itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W12	posiada wiedzę z zakresu psychologii i/lub socjologii i/lub pedagogiki itp. konieczną do rozumienia procesów zachodzących w obszarze społecznym właściwym dla wybranej specjalności (np. procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania, nauczania - uczenia się, turystyki, wymiany międzynarodowej itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
1FI_W13	posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą komunikowania interpersonalnego i społecznego, i potrafi odnieść ją do działalności właściwej do wybranej specjalności (kultura, glottodydaktyka, translacja itp.)	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
<u>Umiejętności: absolwent potrafi:</u>			
1O_UICT	porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych ze specjalistami i niespecjalistami w zakresie wybranej specjalizacji w języku specjalności w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UK P6S_UW

1O_UDEB	ma umiejętność dyskusji, merytorycznej argumentacji dotyczących omawianych tekstów pisanych lub wysłuchanych, a także umie formułować wnioski w języku specjalności.	P6_U	P6S_UK
1O_UZES	planować i organizować pracę samodzielną oraz w zespole;	P6_U	P6S_UO
1O_UUCZ	samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności profesjonalne pod kierunkiem opiekuna	P6_U	P6S_UU
1FI_UDYPS	formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzi, opracowania i prezentacji wyników pozwalających na rozwiązywanie problemów profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_UDYPR	samodzielnie i profesjonalnie realizować typowe przedsięwzięcia z zakresu wybranej specjalizacji kierując się wskazówkami opiekuna	P6_U	P6S_UW
1FI_U01	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację specyficzne dla studiowanego kierunku i specjalności z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów (np. Internet, kwerenda biblioteczna, porządkowanie bibliografii) w języku rodzimym i obcym	P6_U	P6S_UW
1FI_U02	posługiwać się pojęciami i paradygmatami badawczymi z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i translatoryki lub glottodydaktyki w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_U03	wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu psychologii i/lub socjologii i/lub pedagogiki itp. konieczną do rozumienia procesów zachodzących w obszarze społecznym właściwym dla wybranej	P6_U	P6S_UW

	specjalności (np. procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania, nauczania - uczenia się, turystyki, wymiany, współpracy międzynarodowej itp.)		
1FI_U04	potrafi rozróżniać ujęcia teoretyczne z zakresu literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa i translatoryki lub glottodydaktyki w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6_U	P6S_UW
1FI_U05	potrafi rozpoznać różne rodzaje wytworów kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny w zakresie nauk filologicznych (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo, itp.) oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod w celu określenia ich znaczeń, funkcji, ewolucji, oddziaływania w procesie komunikacji językowej i literackiej oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym.	P6_U	P6S_UW
1FI_U06	potrafi przeprowadzić analizę tekstu pisanego i usłyszanego w języku wybranej specjalności z zastosowaniem podstawowych metod, uwzględniając przy tym kontekst społeczny i kulturowy.	P6_U	P6S_UW
1FI_U07	potrafi uporządkować tekst przeczytany lub usłyszany w języku wybranej specjalności, zrozumieć w nim główną myśl, znaleźć potrzebne informacje, stwierdzić prawdziwość lub fałsz niektórych stwierdzeń oraz określić charakter i formę tekstu.	P6_U	P6S_UW
1FI_U08	posiada umiejętność tworzenia typowych prac pisemnych w języku specjalności oraz typowych prac pisemnych w zakresie dyscyplin filologicznych a także pisemną analizę problemów przekładowych z	P6_U	P6S_UW

	wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i korzystając z literatury przedmiotu.		
1FI_U09	potrafi przygotować prezentacje ustne w języku wybranej specjalności, dotyczące zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł oraz ocenić ich przydatność	P6_U	P6S_UK
1FI_U10	potrafi formułować w języku obcym wybranej specjalności jasne, dobrze zbudowane, szczegółowe i merytorycznie uzasadnione wypowiedzi dotyczące różnego rodzaju problemów	P6_U	P6S_UK
1FI_U11	skutecznie i swobodnie potrafi posługiwać się językiem obcym wybranej specjalności w kontaktach towarzyskich i społecznych, edukacyjnych bądź zawodowych.	P6_U	P6S_UK
1FI_U12	rozumie znaczenie (w drugim języku obcym) głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne. Potrafi swobodnie prowadzić rozmowę z rodzimym użytkownikiem tego języka.	P6_U	P6S_UK
1FI_U13	potrafi w języku polskim i obcym formułować przejrzyste wypowiedzi ustne oraz przygotowywać typowe prace pisemne w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla filologii oraz studiowanej specjalności, dotyczącej zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł	P6_U	P6S_UK P6S_UW

1FI_U14	ma podstawowe umiejętności w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych z języka obcego wybranej specjalności na język polski i odwrotnie	P6_U	P6S_UW
1FI_U15	posiada umiejętność przygotowania wyczerpujących wystąpień ustnych na tematy dotyczące zagadnień szczegółowych wybranej specjalizacji dyplomowej, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i korzystając z literatury przedmiotu.	P6_U	P6S_UK
1FI_U16	posługiwać się językiem specjalności na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, w tym różnymi jego rejestrami;	P6_U	P6S_UK P6S_UW
1FI_U17	rozumie szeroki zakres trudnych, dłuższych tekstów, dostrzegając także znaczenia ukryte, w języku obcym wybranej specjalności.	P6_U	P6S_UK
<u>Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do:</u>			
1FI_K01	nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności w zakresie języka specjalności.	P6_UK	P6S_KK
1FI_K02	prawidłowo identyfikować i rozstrzygać dylematy związane z wykonywaniem zawodu (np. tłumacza, lektora, nauczyciela itp.).	P6_UK	P6S_KR
1FI_K03	ponoszenia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego własnego regionu i Polski, będąc jednocześnie	P6_UK	P6S_KO

	otwartym na odmienności kulturowe krajów obszaru językowego specjalności.		
1FI_K04	stosowania zasad etyki zawodowej, estetyki, etykiety, savoir vivre oraz BHP i wymagania tego od innych	P6_UK	P6S_KR

PRZYPISANIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DO ZAJĘĆ LUB GRUPY ZAJĘĆ NIEZALEŻNIE OD FORMY ICH PROWADZENIA

ZAJĘCIA LUB GRUPY ZAJĘĆ ORAZ TREŚCI PROGRAMOWE ZAPEWNIAJĄCE UZYSKANIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

PRZEDMIOT	OPIS/TREŚCI
Ochrona własności intelektualnej	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z uregulowaniami prawnymi Unii Europejskiej w zakresie ochrony własności intelektualnej.
Wychowanie fizyczne	Podtrzymanie prawidłowej kondycji organizmu, wyrobienie nawyku do systematycznego uprawiania sportu, zapoznanie z zasobem ćwiczeń fizycznych kształtujących postawę ciała, wytrzymałość i siłę.
Język staro-cerkiewno-słowiański	Kurs języka staro-cerkiewno-słowiańskiego powinien dać podstawę do studiów nad gramatyką historyczną języka rosyjskiego i historią języka literackiego oraz nauczyć rozumienia zjawisk językowych jako rezultatów procesów ewolucyjnych na szerszym tle słowiańskim.
Praktyczna nauka języka wiodącego	Celem przedmiotu jest rozwijanie przez studentów znajomości języka specjalności w zakresie sprawności: czytania, pisania, słuchania i mówienia oraz znajomości gramatyki do uzyskania sprawności na poziomie C1. W tym również ogólnej i praktycznej wiedzy oraz umiejętności w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego z języka polskiego na język specjalności oraz na odwrót.
Emisja głosu i komunikacja społeczna	Celem zajęć jest poznanie w teorii i praktyce zasad prawidłowego postępowania się głosem i higieny głosu umożliwiających ochronę narządów mowy przed skutkami dużego i długotrwałego wysiłku. Zapoznanie studentów z informacjami o chorobach związanych z pracą nauczyciela, a także wiadomości o patologjach narządu mowy. W toku zajęć student opanowuje umiejętności oddychania przeponowego, prowadzenia głosu na podniebienie twarde, wykorzystania rezonatorów oraz poprawnej artykulacji samogłosek i spółgłosek.
Wstęp do językoznawstwa	Celem kursu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi aspektami badań nad językiem oraz głównymi dziedzinami nauki o języku.
Gramatyka opisowa języka (specjalności)	Celem zajęć jest przedstawienie i analiza pewnego generatywistycznie zorientowanego modelu gramatyki języka specjalności wraz z usytuowaniem go wśród innych ważniejszych modeli. Osiągnięcie tego celu wymaga poczynienia szeregu wstępnych ustaleń ukierunkowanych na wyjaśnienie i wyeliminowanie nieporozumień i błędnych koncepcji tkwiących w tradycyjnym sposobie pojmowania gramatyki, czemu poświęcona jest pierwsza część zajęć. Część druga obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu morfologii języka, a część trzecia – z zakresu jego składni
Historia języka wiodącego z	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa historycznego oraz najważniejszymi wydarzeniami związanymi z historią i rozwojem języka wiodącego. Po pierwsze, w zakres przedmiotu wchodzi zarysowanie historii zewnętrznej języka, a więc ukazanie dziejów języka wiodącego na tle wydarzeń historycznych, społecznych i

elementami gramatyki historycznej	kulturowych. Po drugie, przedmiot obejmuje elementy historii wewnętrznej języka, czyli wybrane przykłady zmiany językowej z poszczególnych dziedzin badania języka: zmiany dźwiękowej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej.
Historia literatury obszaru języka wiodącego	Student powinien znać okresy literackie w rozwoju literatury obszaru języka wiodącego, przedstawicieli danych epok i ich dzieła oraz potrafić zidentyfikować cechy typowe, jak i nietypowe tekstów jako reprezentujących dany okres literacki.
Teoria komunikacji językowej	Przekazanie studentom wiedzy dotyczącej użycia języka w komunikacji odbywającej się we współczesnej rzeczywistości społecznej Zaprezentowanie różnych podejść badawczych i krytycznych spojrzeń w ramach szeroko pojętego językoznawstwa i teorii komunikacji językowej
Warsztaty ze słownictwa branżowego	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybraną terminologią branżową (np. informatyka, prawo, biznes).
Translatoryka praktyczna	Wszechstronne przygotowanie do pracy związanej z tłumaczeniem: opanowanie strategii i technik tłumaczenia, umiejętność dobierania właściwej strategii w zależności od tłumaczonego tekstu, umiejętność identyfikowania i rozwiązywania problemów przekładowych, znajomość norm i konwencji związanych z przekładem, zrozumienie istotnych pojęć z zakresu translatoryki, zrozumienie znaczenia odpowiedzialności tłumacza; podstawowe dane związane z zawodowym środowiskiem tłumaczy, procedur, prawa, instytucji, odbiorców usług.
Specyfika i etyka pracy tłumacza	Zapoznanie studentów ze specyfiką zawodu tłumacza przysięgłego oraz zapoznanie studentów z zasadami sporządzania tłumaczeń poświadczonych.
Tłumaczenie pisemne tekstów ogólnych	Przekazanie praktycznej wiedzy translacyjnej oraz językowej z zakresu przerabianych tekstów użytkowych. Rozwinięcie umiejętności analizy porównawczej polskich i angielskich tekstów użytkowych, analizy znaczeniowej tekstu oryginału dla celów translacyjnych oraz umiejętności doboru właściwych narzędzi i pomocy. Kształcenie umiejętności tłumaczenia wybranych gatunków tekstów użytkowych z języka obcego na język polski z uwzględnieniem specyficznych konwencji tekstowych. WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI KRYTYCZNEJ ANALIZY I OCENY TŁUMACZENIA NA PODSTAWIE POZNANYCH KRYTERIÓW (weryfikacja, korekta oraz ewaluacja tłumaczenia). Doskonalenie metod pracy indywidualnej i zespołowej oraz efektywne wykorzystanie różnych sposobów komunikacji.
Tłumaczenie tekstów branżowych	Zapoznanie studentów z rodzajami tekstów specjalistycznych, ich głównymi właściwościami stylistycznymi oraz stosowanymi w przedmiotowym obszarze strategiami oraz technikami tłumaczeniowymi.
Computer-aided translation	Kurs ma na celu przygotowanie studentów do obsługi programów dla tłumaczy typu CAT (Computer Assisted Translation) oraz programów wspomagających tworzenie glosariuszy. Słuchacze będą mogli zapoznać się z funkcjami najczęściej używanych programów tłumaczenia wspomaganego komputerowo: Wordfast, Trados i MemoQ. Programy te w znacznym stopniu ułatwiają

	pracę tłumacza od strony technicznej, pozwalają na koordynowanie pracy zespołu tłumaczy, czyli w praktyce umożliwiają sprawne prowadzenie biura tłumaczeń.
Seminarium	Ukierunkowanie słuchaczy i pomoc w pisaniu pracy dyplomowej. W rezultacie uczęszczania na zajęcia student powinien umieć: - dyskutować na temat zagadnień dotyczących tematu swojej pracy na podstawie dobranej literatury mieć dobrą ogólną orientację w zakresie problemów dydaktyki języków obcych, - sformułować pracę dyplomową zgodnie z konwencjami, prawidłowo wykorzystując odpowiednią do danego tematu literaturę, oraz umieć zaprezentować treści swojej pracy.
Łacina	Zapoznanie studentów z przedmiotem, wprowadzenie podstaw języka łacińskiego (słownictwo i zagadnienia gramatyczne), tłumaczenie prostych tekstów łacińskich, zagadnienia dotyczące kultury starożytnej, wprowadzenie zwrotów i przysłów łacińskich. Wykształcenie umiejętności poprawnego czytania i tłumaczenia tekstów, rozpoznawanie podstawowych form gramatycznych, dostrzeganie związków kultury antycznej ze współczesną kulturą polską i europejską, dostrzeganie pokrewieństwa wyrazów języka łacińskiego z wyrazami języka polskiego i języków obcych nowożytnych. WYROBIENIE SPRAWNOŚCI POSŁUGIWANIA SIĘ SŁOWNIKIEM I INNYMI POMOCAMI NAUKOWYMI.
Praktyczna nauka języka wiodącego	Celem przedmiotu jest rozwijanie przez studentów znajomości języka specjalności w zakresie sprawności: czytania, pisania, słuchania i mówienia oraz znajomości gramatyki do uzyskania sprawności na poziomie C1. W tym również ogólnej i praktycznej wiedzy oraz umiejętności w zakresie tłumaczenia ustnego i pisemnego z języka polskiego na język specjalności oraz na odwrót.
Fonetyka i fonologia języka wiodącego	Praktyczne wykorzystanie wiedzy zdobytej na zajęciach teoretycznych poświęconych zagadnieniom z fonetyki i fonologii; nabycie umiejętności poprawnej artykulacji dźwięków angielskich oraz ich porównanie z dźwiękami mowy ojczystej; nabycie przez studentów umiejętności poprawnej artykulacji dłuższych wypowiedzi w języku w ramach standardu wymowy RP
Gramatyka opisowa języka wiodącego	Celem zajęć jest przedstawienie i analiza pewnego generatywistycznie zorientowanego modelu gramatyki języka specjalności wraz z usytuowaniem go wśród innych ważniejszych modeli. Osiągnięcie tego celu wymaga poczynienia szeregu wstępnych ustaleń ukierunkowanych na wyjaśnienie i wyeliminowanie nieporozumień i błędnych koncepcji tkwiących w tradycyjnym sposobie pojmowania gramatyki, czemu poświęcona jest pierwsza część zajęć. Część druga obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu morfologii języka, a część trzecia – z zakresu jego składni
Gramatyka kontrastywna języka wiodącego	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa porównawczego i kontrastywnego oraz dokonanie porównania języka specjalności i języka ojczystego studentów (tj. najczęściej języka polskiego) pod kątem fonetyki i fonologii, morfologii, składni, słowotwórstwa, pochodzenia oraz ortografii. Porównując język ojczysty z językiem specjalności studenci sięgają do nabytej już wiedzy opisowej na temat tych języków i dokonują syntezy nabytych informacji. W

	efekcie tego porównania studenci będą mogli lepiej ocenić wybrane różnice formalne, semantyczne i pragmatyczne pomiędzy omawianymi językami, aby móc przewidzieć, wytłumaczyć i zapobiegać błędom popełnianym przez osoby uczące się języka specjalności jako języka obcego.
Historia języka wiodącego z elementami gramatyki historycznej	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu językoznawstwa historycznego oraz najważniejszymi wydarzeniami związanymi z historią i rozwojem języka wiodącego. Po pierwsze, w zakres przedmiotu wchodzi zarysowanie historii zewnętrznej języka, a więc ukazanie dziejów języka na tle wydarzeń historycznych, społecznych i kulturowych. Po drugie, przedmiot obejmuje elementy historii wewnętrznej języka, czyli wybrane przykłady zmiany językowej z poszczególnych dziedzin badania języka: zmiany dźwiękowej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej.
Fonetyka praktyczna języka wiodącego	Praktyczne wykorzystanie wiedzy zdobytej na zajęciach teoretycznych poświęconych zagadnieniom z fonetyki i fonologii; nabycie umiejętności poprawnej artykulacji dźwięków języka wiodącego oraz ich porównanie z dźwiękami mowy ojczystej; nabycie przez studentów umiejętności poprawnej artykulacji dłuższych wypowiedzi w języku w ramach standardu wymowy RP
Historia literatury języka wiodącego	Student powinien znać okresy literackie w rozwoju literatury obszaru języka wiodącego, przedstawicieli danych epok i ich dzieła oraz potrafić zidentyfikować cechy typowe, jak i nietypowe tekstów jako reprezentujących dany okres literacki.
Kultura obszaru języka wiodącego	Celem kursu jest przedstawienie w skrócie najistotniejszych zagadnień kultury związanej z językiem wiodącym oraz głównych instytucji życia politycznego i społecznego takich jak: ustrój i parlament, sąd najwyższy, partie polityczne, itd. na tle życia politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego krajów obszaru języka wiodącego.
Praktyka zawodowa	Studenci odbywają praktykę w naturalnym otoczeniu, w którym mogą nabyć praktyczne umiejętności funkcjonowania w środowisku, które postuluje się językiem wybranej specjalności. Praktyka jest realizowana za granicą w krajach w których wybrany język jest językiem powszechnie używanym, w tym jako język urzędowy, język kultury itp., indywidualnie (np. w ramach pobytu na kursach doskonalących język, wykonywania pracy sezonowej itp.) lub grupowo i w Polsce, w środowisku międzynarodowym, gdzie wspólny jest wybrany język), w grupach zorganizowanych przez uczelnię. Celem praktyki jest zapoznanie się z kulturą i instytucjami kultury funkcjonującymi na rzecz obszaru językowego wybranej specjalności, w tym również poprzez uczestnictwo w życiu kulturalnym, przy wykorzystaniu różnych mediów i różnych form, zarówno w Polsce, jak i zagranicą. Studenci mają również nabyć praktyczne umiejętności posługiwania się językiem obcym wybranej specjalności w kontaktach towarzyskich, społecznych i kulturowych, w warunkach i otoczeniu właściwym dla ich przyszłej pracy zawodowej. Szczegółowe zasady odbywania i program praktyki ustala zgodnie z niniejszym ramowym sylabusem każdorazowo opiekun praktyk z ramienia uczelni, każdorazowo uwzględniając warunki, w których będzie realizowana praktyka, jeśli to możliwe w kontakcie z opiekunami funkcjonującymi w miejscach jej odbywania. Jeśli nie jest możliwy taki kontakt i współpraca, ich funkcje realizuje opiekun z ramienia uczeni działając na miejscu lub zdalnie. Z przebiegu

	praktyk studenci (indywidualnie) sporządzają pisemne sprawozdanie z odbytych praktyk wg wzoru i o zawartości każdorazowo uzgodnionej z opiekunem praktyk z ramienia uczelni, który na jego podstawie zalicza praktyki.
Język obcy/dodatkowy	Cele przedmiotu: - pierwszy semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu A1 wg ESOKJ; - drugi semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu A2 wg ESOKJ; - trzeci semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu B1 wg ESOKJ; - czwarty semestr nauki drugiego języka obcego: opanowanie poziomu B2 wg ESOKJ.
Przedsiębiorczość	Zapoznanie studenta ze znaczeniem przedsiębiorczości w zarządzaniu z wykorzystaniem wiedzy inżynierskiej. Szczególny nacisk zostanie położony na formułowanie i wdrażanie rozwiązań przedsiębiorczych.
Psychologia	Poznanie i zrozumienie przez studentów struktury życia psychicznego i zachowań człowieka, podstawowych procesów psychicznych - praw i prawidłowości rządzących tymi procesami oraz czynników determinujących ich przebieg, a także zapoznanie z różnymi koncepcjami psychologicznymi człowieka. Celem kształcenia jest nabycie podstawowej wiedzy dotyczącej funkcjonowania psychicznego człowieka oraz wiedzy w zakresie podstawowych terminów z zakresu psychologii ogólnej. W wyniku uczestnictwa w zajęciach student powinien potrafić identyfikować i rozstrzygać problemy związane z wykonywaniem zawodu, które są ważne dla nauczyciela i wpływają na efektywność organizowania i kierowania procesami uczenia się-nauczania w klasie szkolnej.
Pedagogika (ogólna)	Celem wykładów jest zapoznanie studentów z miejscem i rolą pedagogiki ogólnej wobec innych subdyscyplin pedagogicznych, wskazanie jej teoretycznej oraz metodologicznej charakterystyki oraz prezentacja zagadnień i zadań wychowawczo-edukacyjnych w kontekście aktualnych przemian społecznych i kulturowych.
Filozofia	Zapoznanie słuchaczy i studentów z terminologią stosowaną w filozofii, podstawowymi zagadnieniami i problemami filozoficznymi. Przedstawienie konsekwencji określonych rozstrzygnięć kluczowych problemów filozoficznych dla kultury i cywilizacji. Przekazanie konstytutywnej wiedzy na temat najważniejszych kierunków filozoficznych w filozofii Zachodu.
Socjologia	Zapoznanie studentów ze zróżnicowaniem współczesnego społeczeństwa oraz prawidłowościami rządzącym zjawiskami i procesami społecznymi. Wyposażenie studentów w ogólną wiedzę z zakresu problematyki socjologicznej. Przedstawienie studentom, że człowiek jest istotą społeczną, która może realizować swoje cele tylko w społeczeństwie zorganizowanym.
Literatura powszechna	Celem kształcenia jest zapoznanie z podstawowymi faktami i zjawiskami dotyczącymi literatury brytyjskiej, amerykańskiej i powszechnej XIX i XX wieku.
Technologie pracy zdalnej	Szkolenie. Główne cele to nauczenie studentów korzystania z dedykowanych do pracy zdalnej narzędzi informatycznych. Przedstawienie miejsc, gdzie studenci mogą znaleźć informacje potrzebne do prawidłowej pracy w ramach pracy on-line.
Technologie informacyjne	Przekazanie studentom wiedzy z zakresu roli technologii informacyjnych we współczesnym świecie. Zaznajomienie studentów z podstawowym oprogramowaniem biurowym służącym do przetwarzania tekstów, kalkulacji i prezentacji, obsługi Internetu.

SPOSOBY WERYFIKACJI I OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OSIĄGNIĘTYCH PRZEZ STUDENTA W TRAKCIE CAŁEGO CYKLU KSZTAŁCENIA

Efekty uczenia się dla prowadzonego kierunku studiów są uzyskiwane w procesie realizacji poszczególnych przedmiotów/modułów kształcenia poprzez realizację przedmiotowych efektów uczenia się. Przedmiotowe efekty uczenia się są osiąmane i weryfikowane w ramach poszczególnych przedmiotów/modułów wyróżnionych w planie studiów w sposób ustalony przez prowadzącego przedmiot zgodnie z zasadami zawartymi w kartach przedmiotów. Ocena stopnia realizacji przedmiotowych efektów uczenia się przez studenta jest wyznaczana każdorazowo przez prowadzącego zajęcia jako ocena z przedmiotu. Dziekan lub jego pełnomocnik nadzoruje cały proces nauczania m.in. hospitując zajęcia. Sporządza również sprawozdanie z oceny osiągniętych efektów uczenia się.

Efekty kształcenia dla przedmiotów/modułów są weryfikowane permanentnie, zarówno w trakcie zajęć (np. SPW, ZAG, REF, KOL itp.) i sumarycznie na końcu (np. SPR, EG itp.). Weryfikacja realizacji efektów kształcenia jest przeprowadzana przy wykorzystaniu wymienionych poniżej narzędzi, użytych w sposób i w zależności od specyfiki efektów, przedmiotu i wymagań określonych przez prowadzącego.

EG - egzamin pisemny lub ustny

SPR – praca audytoryjna/ praca audytoryjna (sprawdzian),

KOL – kolokwium – rozmowa nt., pytania ustne,

SPW – sprawozdanie (wykonania z wykonania ćwiczeń, badania, projektu, itp. – dokument wykonany przez studenta lub zespół), sprawozdanie z odbytych praktyk zawodowych/naukowych,

ZAG – ocena zagadnień opracowanych przez studenta, które zostały zadane przez prowadzącego,

REF – referat, esej – wygłoszony, opublikowany np. w Internecie itp.

PRO – ocena zadania projektowego, laboratoryjnego, badawczego, case study itp. wykonanego przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film) lub w uzasadnionych przypadkach poza zajęciami,

ZLB – ćwiczenia laboratoryjne wykonane przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film),

Z/C – zadania/ćwiczenia wykonane przez studenta na zajęciach w obecności prowadzącego (rozwiązanie, sprawozdanie, film) lub w określonych przypadkach w ramach pracy własnej,

REC – ocena dokonana w formie recenzji,

EDY – egzamin dyplomowy /zgodnie z *regulaminem studiów*/.

METODY I KRYTERIA OCENIANIA:

Ocenie podlega:

- a) uzyskana wiedza o charakterze faktograficznym i teoretycznym
- b) umiejętność zastosowania uzyskanej wiedzy
- c) aktywny udział w dyskusji (na zajęciach i poprzez platformy zdalnego dostępu)

Ogólne kryteria oceniania:

- 5.0 – znakomita wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne
- 4.5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne
- 4.0 – dobra wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne
- 3.5 – zadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3.0 – zadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, ale z licznymi błędami

- 2.0 – niezadawalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

WYMIAR, ZASADY I FORMY ODBYWANIA PRAKTYK ZAWODOWYCH

Praktyki zawodowe stanowią integralny i obligatoryjny element procesu kształcenia na kierunku Filologia I stopnia. Każdy student jest zobowiązany do ich odbycia oraz zaliczenia w trakcie trwania studiów. Na studiach licencjackich praktyki zawodowe obejmują łącznie **960 godzin**, co odpowiada **32 punktom ECTS**.

Semestr	Nazwa praktyki	Godziny	Pkt ECTS
1	Praktyka zawodowa 1	180	6
3	Praktyka zawodowa 2	120	4
4	Praktyka zawodowa 3	120	4
5	Praktyka zawodowa 4	240	8

Semestr	Nazwa praktyki	Godziny	Pkt ECTS
6	Praktyka zawodowa 5 (Dyplomowa)	300	10
Razem	Suma dla całości	960	32